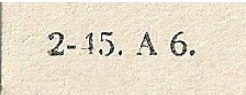

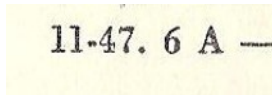
BLANKETTBLEMMER

av
Tore Haga

Noen små trykkfaglige blemmer er det denne blankettgranskningen i hovedsak viser. De to første er kanskje trivielle. De gjelder noe som var trykt på **Bl. 72** og **Bl. 301** fra tidlig 1930-tall til og med 1953, nemlig A 6. Her er det naturligvis snakk om formatet på følgebrevene i denne perioden. Det varierte en del hvordan påtrykket var utformet; med eller uten mellomrom, med punktum eller en tankestrek bak, noen ganger begge deler.

2-45. A 6.

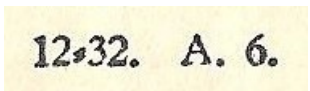

11-47. 6 A —

Til venstre ser vi hvordan det tok seg ut på **Bl. 72** ved trykningen **2-45**. Hvordan det ble ved trykningen **11-47**, der man ved skjødesløshet fikk byttet om A og 6, ses til høyre. En trykkerarbeider burde vel kunne sine formater!

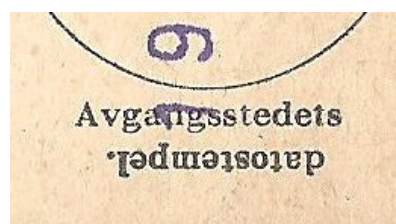
Det var forøvrig Arne Thune-Larsen som gjorde meg oppmerksom på denne pussigheten, før jeg fant den blant mine egne følgebrev. I nytt materiale senere fant jeg samme blemme på trykningene **12-46**, **1-47** og **6-47**. De var vel alle fra samme plate, bare justert for nye måneder. At mellomliggende trykninger **2-47** og **9-47** hadde det riktig vei, skyldtes nok at disse ble til hos et annet trykkeri, etter fasongen på **Følgebrev** å dømme.

A 6 hadde mer å by på. Her var det punktum ikke bare bak 6, men også bak A. Det var vel ikke slik man skulle benevne formatet? Denne blemmen finnes på trykningen **12-32**, om enn ikke på hele opplaget, og på **11-44**.

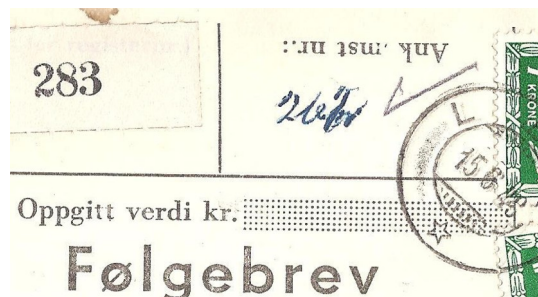

12-32. A. 6.

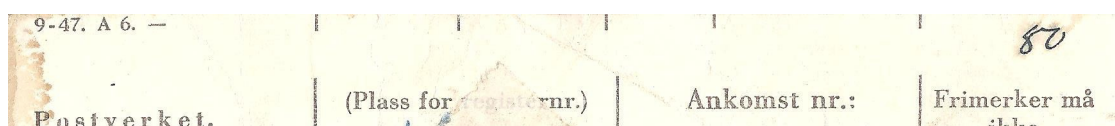
Den tredje er morsommere. Også denne må være resultatet av skjødesløshet, men her gjelder det et helt ord. Hvordan dette kunne gå til, kan jeg ikke mene så mye om, men det synes klart at ordet befant seg i ett stykke og dermed kunne bli plassert opp-ned. Dette er et snitt fra **Bl. 301** trykt **9.41**.

Også trykning **9-47** av **Bl. 72** har et tilfelle av opp-ned, der Ankomst nr. står på hodet. Jeg har flere av samme trykning, men bare den ene med blemme. Det må ha vært flere plater på arket, hvorav bare én hadde feil.

Samme trykning kunne forresten oppvise noe som ikke var trykkfeil, nemlig et eksemplar med beskjæringsfeil, slik at trykningsdataene kom oppe i stedet for nede.

En flittig blankettgransker kan sikkert avsløre flere artigheter. Hvor posthistorisk interessant dette er, og hva leserne synes om slikt, er kanskje et annet spørsmål. Litt underholdende er det vel i alle fall?